ἀϋλλημα· πόλις λυδίας.
ἄϋλιακὸς. ___ περὶ ζοῦδας τοῦ κεφοῦ. (γ. δεξ. litter)
ἄϋλιαν· ἀρχαῖν· πηδᾶν.
ἀϋλινὸς· ἀδηναῖος.
ἀϋλινοφορούμενος· τὸ καλὰ ἀϋλινὸν ζοπον ἀφορα-
ἀϋλουσι· πινοῦντας. φόμενον.
ἀϋλυβάμενος· λυπούμενος· δοφυβούμενος.
ἀϋλυπάζω· καλαφρονῶ· ἀναδύομαι.
ἀϋλυφία· ζαπανο φροδύνη.
ἄϋλυφος· ἀνολαβὴς· ζαπανόφρων. φόμενος.
ἀϋμφαὶς· ὁ μὴ βουλόμενος ὠχαῖν ἀλλὰ κποφρε-
ἀϋόαδα· τὸ ζχρόδδω· τὸ α καλὰ τοῦ ν. σθαι.
ἀὼ πάλιν ἢ ἐποίως.
ἀωγὴ· λαμπρότης· φωτιβμός.
ἀωαλέας καλαξηρούς.
ἀωδὴ· φωνὴ.
ἀωδὸς· φωνᾶ.
ἀωδηαββάν· ἄνδοξον· ὄνομαστὸν· ὁμοιόφθογγον.
118. ἀωγοειδὲς· ἀερώδες τι καὶ ἀχλῶδες.
ἀωγουσῖον· ὑψωτόλιον.
ἀωανδικὸς· πυρανδικὸς.
ἀωγάλω· λάμπω· φαιδρύνω· σιλπνό.
ἀωγὸς· ζοφερός· διάφανης· φαιδρός.
ἀωεύλαι· ἀμελῆσαι· (γ. ἀμεληλαι.
ἀωδάδα· ἀλίκ· ὑπαροψία· ὑπαρφανία.
ἀωδεκάδις· ὑπαρφανοι· ταχανόμοι.
ἀωδεκάδης· δεκάνος δυσώδης ἀλαζών.
ἀωδαιμόνιος· ἀνοβουλήτως· ἀϋτὰ ἀγγελίων.
ἀωδιάκονος· ὁ ἀκέραιος καὶ δυσέλπιστος λόγος.
ἀωλαρέτους· παρανομοπλάτους.
ἀωδωνίτης· ὁ ἐαυτὸν ἀνωφερῶν· αὐτὸ ἐνίοις δαί-
σιν· ὁ αὐτοδιδάκτος. (γ. αὐτοενίοις δέ ἐσιν)
ἀωδαπτιβάντα· πῶμον γανόμενον.
ἀωδιγενὴς· γνησιος· αὐτόχθων.
ἀω δι· αὐτόδι· ἀϋτῷ τῷ τόπῳ.
ἀω δις· πάλιν ἢ ἐξ ἀρχῆς.
ἀωδίωρον· ἀϋτῇ τῇ ὥρᾳ.
ἀωδίμορον· παραυτα. (του. τοῦ αὐτου)
119. ἀώδυμον· ὃ ἀδελφὸς ὠὸ αὐτοῦ ἁίματος.
ἀωδύπαρκτον· τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ μὴ ἐν ἄλλῳ ζῆ ὑπαρξιν ἔχων
ἀωδωρίτως· δυντόμως.
ἀωϊαχ· ἀνω φωνῆς.
ἀωλακα· τὸ τῆς δυσηνῆς παραπέλαδνα.
ἀώλακι· ὃ ἀφαιρήσεις τὸ μὴ τῆς γῆς ἥμισυ ὄν.
ἀωλιδω δωδεκα· πυλῶν.
ἀωλίπουσος φόλαμος.
ἀώλισται· κοιμᾶται· φυλάττει· καθαδυηνῶ.
ἀωλίτης· τὸν ἀκρογιαὶὸ τοῦ κώλου τος.
ἀωλιῆ· βλαψ.
ἀωλικὸν· καθαρσιῶδες.
ἀωλὸς· τὸ φωνητικὸν ὄργανον.
ἀωλοῦμαι· ἀναωλαδιτίδαγμαι (γ. ἐν ἀωλῶν διδ-
γαι)

ἀωλώαος· ὑπερὶ καὶ φαλαία (γ. περιαφαλαί
ἀωλῶνας· φάραγγες ἢ τόποι πλατεῖς. (γ. βα
ἀωλώπωλι· παραπλαγόνου ἔχουδη τοῦ πας.
ἀώνη· ἀώνηδος.
ἀώνιται· ἀώνάναλα.
120. ἀώρα· πνοὴ λαπτή.
ἀωρὸι· λαγωοὶ.
ἀωρὸν· [2]ηρός. (several lines dub. letters)
ἀώδας· γωνηδας, χεράξας, βοηδας.
ἀωδωνίων· γλωττῶν ἰπαδικῶν.
ἀωδής· ὁ καὶ' ἀνακοὸν.
ἀώλανδρος· δὺν ἀώτοῦ τοὺς ἀνδρώδων.
ἀώλαρὲ· ἐπεὶ δέ. ἔπειτα· καλὰ τῶ τα.
ἀωλάρκης· ἱκανῶς· ἐξαρκῶν, ἀνενδεὴς.
ἀωλεξόβιος· ἀωλοδίοτος. ψυχῆς φόνηδις.
ἀωλωαδγγαλίος· ἀωλόκλητος.
ἀωλη· πάλιν ἔλι.
ἀωλήμαρ· ἀϋτῇ τῇ ἡμέρᾳ.
ἀωλίκα· παραχρῆμα. ὠὸ δέων. ζαχέως.
ἀωλοδαλὴς· τέλειος.
ἀωλοῖδιν· ἀώτοῖς.
ἀωλολόχαυτος· ἀώτογέννητος. ὁ δοὺ.
ἀωλόπλαι· δεκτὰι.
ἀωλόχμρες· οἱ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ, φονεύοντες ἢ-
σὰς ἢ ἑαυτούς.
121. ἀωλουργὸς· ὁ δι' ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος.
ἀωλόχθονες· πολῖται γνήδιοι.
ἀωλόνομος· ὠὸ δικαίωτος· ἀϋτὸ βούλως.
ἀωλόπολος· πεδοβλῆ.
ἀωλοπώλως· προδοτικῶς.
ἀωλόσοιχος· ἀώτὸς· ἑαυτῶν προδέχων.
ἀωλόφωνος· ἀὐθ' ἑαυτοῦ ἐξελεγχόμενος καὶ
παφωνασμένος ὤν.
ἀωλοφόρβος· ὁ ἀωτοφαγός.
ἀωλόκαυδαλος· ἀὼς ἡδυκάθου (γ. κάω)
ἀωλοβοὴ· παραχρῆμα. ἀωδημερόν.
ἀωλοκρεάτως· ποδωκρεάτως.
ἀωλόκλατον· ἀϋτοθυής. (γ. τοι)
ἀωλοκλάδη· ἀφ' ἑαυτοῦ.
ἀωλονυχὶ· ἀϋτῇ τῇ νυκτί.
ἀωλοτρεμνον· ἀωτόριζον.
ἀωλόδα καὶ ἀωλόδαν· ἐκεῖδα καὶ ἀκεῖδαν.
ἀωλόγυον· μέρος ἀρρένειον. (γ. ἰδάκη)
ἀωλοδαὴ· τὰ ἐκ βδάμου καὶ μὴ ἐκ διαδο
ἀωλοβλάβερον· μὴ ἀπαλλαγὲν ἔχων καλ
122. ἀωλοκαχαὶ· τὸ δι' ἑαυτοῦ δοκιμα-
ζεδαι· καὶ μὴ δι' ἄλλου. (γ. δικαζε-
χεῖαι)

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/32